

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 7. årgang. ISSN: 2446-0079

Læs Den lille bog fast

Den lille bogs skribenter

Kontakt og kolofon

Arkiv

Blændende oversættelse af det bedste af Yeats

"Igennem nogen tid nu har jeg gået rundt med en række af William Butler Yeats' allermost lysende digte i lommen. I en stærk oversættelse...

Find rundt i Den lille bog

Den lille bog er et tidsskrift for bog anmeldelser og andre kulturmeddelelser, samt (i løbet af begyndelsen af 2022) fotokunst og grafik. Tidsskriftet bringer desuden skønlitterære og essayistiske originaltekster. Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og over i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper.

Den store litteratur i Den lille bog

- Dostojevskij 200 år - et tema i Den lille bog
- Steinbeck: Egil Hvid-Olsen introducerer ni af romanerne

Links til digitale tidsskrifter mm.

- The Lit Hub - The Best Of The Literary Internet
- The Public Domain Review

mandag den 21. februar 2022

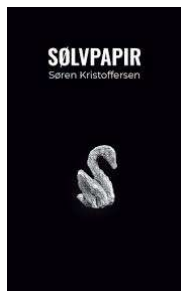
De sorte vinde venter et sted derude

Søren Kristoffersen:
Sølvpapir
Det Poetiske Bureaus forlag
86 sider, 150 kr.

Af Jakob Brønnum

Søren Kristoffersens seneste digtsamling er et afmægtigt skrig. Men ikke kun – det er som et skrig, der venter på at dets ekko kommer befriet tilbage. Bogen er den første efter "Det korte af det lange", der kom i 2014, en prosadigtsamling, hvor en del tekster består af en linje og andre trittrier surrealistisk i mange nysgerrige retninger. "Sølvpapir" er betydeligt mere nedtonet og fuld af følelsen af tab. Jeg vidste ikke, hvor sørgelig den ny bog er, for jeg tog fat i den forrige og genleste. Hvor verden tidligere oftere også rummede *mulighed*, er den nu i højere grad overgreb. Og ofte er det systemkritik.

De bruger vores egne hjerter imod os deres våben er et smil et afvæbende smil med vores bedste intentioner anlægger de en vej der fører alle til et helvede mennesker har skabt et helvede hvor mennesker er underlagt maskiner og ord som humanisme eller individualitet ikke har mulighed for at rime på andet end had ingen mulighed for andet end hukommelsens hul

Digtsamlingen er holdt sammen, også på omslaget og i skillebladene mellem bogens afsnit, af en stærk og essentielt metafor: En svane, der er skabt af sammenfoldet og sammentrykket sølvpapir. Det er meget effektivt. Bogens motiver er fattigdom, fremmedgørelse, udvendiggørelse. Der er længsel efter at få lov at være natur, efter respekten for det mindste i livet, der også er det fattigste og samtidig det rigeste, hvis det fik plads.

Det er sølvpapirssvanen i en noddeskal. Den ser ud som om den er en fugl, men den er lavet af det, vi smider ud når det er brugt én gang, fordi det er

konstrueret til at smides ud, så vi kan købe mere. Det er både en fugl og absolut ikke en fugl.

Den tomhed, som pandemien lockdown skabte, er en del af helhedsbilledet af det ensomme menneske, det fravendte menneske, der ikke kan eller vil ofre sin individualitet for fællesskabet og som ikke kan se, hvad der skal til for at fællesskabet bliver det vigtigste. Fordi de mekanismer, der skaber fremmedheden forhindrer det: det totalitære, det mekaniske menneskesyn, det institutionelle, det magtudøvende menneske. Nogle gange er det imidlertid enklere end man tror, som i dette digt:

Åbn øjnene
kom ud af dig selv
vi står herude
der er også plads
til dig

Op så alligevel ikke. Blandt digtsamlingens mange præcist indfangede sansninger, står det fjerde afsnits titel centralt: "Du kan ikke vække folk der lader som om de sover."

En vaskeægte romantiker

I digterjeget gemmer der sig, overraskende nok, en vaskeægte romantiker. Det naturvidenskabelige livssyn, som har skabt store dele af dette morads, ved at fuglen ikke kan flyve væk fra sig selv, men romantikeren ved det ikke:

Mit hjerte er en altan
hvor fugle sætter sig
småsky og skrydende
fuglene kan flyve væk
fra deres egen sang
og virkelighed
men jeg sidder fast
hoster lidt og synker

Romantikeren forstår vinden på en måde, naturvidenskabsmanden ikke kan rumme. Vinden er det der rummer alle følelser på en gang, fra frihed til drømmen om det kaotiske fællesskabs lykkefølelse:

De sorte vinde venter et sted derude

Rasmus Lund Nielsen
anmelder Salmikov

Slå op i Den lille bog

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

- ▼ 2022 (11)
 - ▼ februar (6)
 - De sorte vinde venter et sted derude
 - Et stort billede af en kvinde. Med barnets sanseli...
 - Tiden, der sårer alle
 - Et helhedsbillede af en digterisk udvikling: Ny ku...
 - Blændende oversættelse af det bedste af Yeats
 - Spotsk forvekslingskomedie

► januar (5)

► 2021 (65)

► 2020 (57)

► 2019 (49)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den lille bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- aforismer (1)
- antologi (3)
- boganmeldelse (135)
- dagbøger (1)
- digtsamling (35)
- En litterær refleksion (7)
- essay (9)
- eventyr (5)
- fabler (5)
- faglitteratur (18)
- klassikerlæsning (23)
- Klassisk musikanmeldelse (1)
- kortroman (10)
- kunstbog (14)
- lyrik (5)
- noveller (15)
- prosa (17)
- prosadigt (2)
- roman (45)

Sidevisninger i alt

153,880

på mig
og dig
på dem vi holder af
de venter på at noget
skal vriste sig løs
hvirvle afsted
som en løs paraply

I de afsluttende digte finder digteren en plads i universet. Bogstavelig talt. Det kunne være endt på mange måder, med undergang, med opløsning, med selvforømmelse, med ren, fortrukken eskapisme, men det gør det ikke. Det ender i den allerstørste af de sammenhænge, der findes i et menneskeliv, hvor de dybeste spørgsmål forbliver ubesvarede:

En urkraft ser ned på mig
fra nattehimmels skærm
et stjernetegn
det består af andre
stjernetegn
...
noget er vågnet
jeg har fundet mig selv
som det mørke
jeg er

Det er en stor poetik, der formår at lade lyrikken flette sig ind i den menneskelige eksistens egen virkelighed, men den bliver også nogen, når den som her er optaget af de sværeste pejlemærker, ensomhed, fattighed, illusionsløshed. Strategien bliver den samme som vi kender fra nogle af de store rockdigteres sene værker: At grave sig så langt ind i mørket som det er muligt for at se, om der skulle kunne trænge lidt lys derind

Indsendt af Jakob Brønnum

Etiketter: boganmeldelse, digtsamling

1 kommentar:

 Simon 22. februar 2022 kl. 06.48

Skal snart have den læst. De citerede digte minder mig både i filosofi og skrivestil om samme forfatters "En Ko på Indlandsisen", bare med meget mindre fjollet humor.

Svar

Angiv din kommentar...

 Kommenter som: connya (Goo) ▼

Udgiv

Vis eksempel

[Start](#)

[Ældre indlæg](#)

Abonner på: [Kommentarer til indlægget \(Atom\)](#)

Rejser tema. Leveret af Blogger.